

▲ Foto ter illustratie. © Getty Images

Marianne dacht dat ze een Franse schnitzel bestelde, maar kreeg iets anders: 'Ik hoef dit nooit meer te proeven'

Chantal Van Wees

18 augustus 2024, 13:15

🕒 Laatste update 14:11

GELDFLATERS Tijdens een vakantie in Frankrijk betaalde Marianne Notschaele-den Boer (63) voor een maaltijd die ze niet weg kreeg omdat ze zich in een gerecht had vergist. Iedereen maakt wel eens een fout waar kleine of soms grote financiële gevolgen aan kleven. In deze reeks vertellen mensen over hun geldflater.

Tijdens een vakantie in Frankrijk betaalde Marianne Notschaele-den Boer (63) voor een maaltijd die ze niet weg kreeg omdat ze zich in een gerecht had vergist. Iedereen maakt wel eens een fout waar kleine of soms grote financiële gevolgen aan kleven. In deze reeks vertellen mensen over hun geldflater.

Chantal Van Wees 18-08-24, 13:15 **Laatste update:** 14:11

Wanneer speelde dit?

„In de jaren 90. We lachen er elke vakantie in het buitenland nog wel een keer om.”

Waar was je?

„In Bretagne, met mijn man. Het was zo'n vakantie waarbij we met de auto van plaatsje naar plaatsje trokken om ons onder te dompelen in het Franse leven. Speuren naar eettentjes waar de lokale bevolking zich in de middag leek te verzamelen om lekker aan te schuiven, om vervolgens in de avond, rond een uur of negen, weer hetzelfde te doen. Daar wist je dat je voor een voorgerecht, hoofdgerecht en nagerecht voor heel weinig geld fantastisch kon eten. Een eetvakantie dus. Maar dat lekkere eten viel die ene keer behoorlijk tegen.”

Wat was er mis mee?

„Ik weet het nog goed: het was de eerste dag van onze vakantie. Na ruim negen uur in de auto te hebben gezeten, kwamen we vrij laat in Bretagne aan. We gingen eerst op zoek naar een hotel en probeerden daarna een restaurant te vinden dat rond de klok van negen nog open was.

Gelukkig vonden we een bistro. We waren moe en hongerig. Er stond niet heel veel op het menu. Toen ik 'Ris de veau' zag staan, dacht ik: lekker, kalfsvlees met rijst, daar kan niets mis mee zijn! Even vroeg ik me af waarom ze rijst, 'riz' in het Frans, niet met een 'z' hadden geschreven. Ik dacht dat het misschien Bretons dialect was. Maar het was dus geen rijst.”

Wat was het dan wel?

„Toen het op tafel kwam, lag er een ondefinieerbaar stukje vlees in een soepachtige, zompige saus op mijn bord. Waar is de rijst? Dacht ik. Maar die kwam niet. Ik sneed een stukje af. Wat was dit? Ik nam een hap van iets dat ik niet anders kan omschrijven als een zacht uitgekookt stukje kip, maar dan sponziger.

Ik spuugde het meteen uit, wat smerig was dit! Ergens verwachtte ik kalfsvlees in de vorm van een schnitzel, dit leek er in de verste verte niet op. We haalden de ober erbij om te vragen welk onderdeel van het kalf dit precies was. Hij wees naar zijn nek en gebaarde dat het om een soort lel ging die eronder zou bungelen. Ik werd helemaal onpasselijk van zijn uitleg.”

Gelukkig at je zo'n menu in die tijd voor niet meer dan 15 tot 20 euro, dus de vergissing was geen financiële ramp

Maar wat was het dan?

„Het bleek kalfszwezerik te zijn: een klier die bij kinderen en jonge zoogdieren te vinden is tussen het borstbeen en de luchtpijp. Orgaanvlees dus. Ik beschouw mezelf als een avontuurlijke eter, ik eet wat de pot schaft en lust eigenlijk alles behalve karnemelk. Orgaanvlees had ik toen nog niet eerder geprobeerd. Maar die weeë smaak die na de eerste hap in je mond blijft hangen, brrr! Ik hoef deze smaak echt nooit meer te proeven.”

Heb je die avond niets gegeten?

„Ik at wat van mijn partners maaltje mee. Hij is niet zo een avontuurlijke eter en speelt liever op

zeker als hij de kaart niet helemaal begrijpt. Gelukkig at je zo'n menu in die tijd voor niet meer dan omgerekend zo'n 15 tot 20 euro, dus de vergissing was geen financiële ramp. Bovendien had ik het zelf uitgekozen. Maar als je honger hebt en je verheugt je op een lekker diner, dan baal je wel."

Wat leerde je ervan?

„Nog steeds vind ik het leuk om zo'n vakantie te doen: lekker met zijn tweetjes door Bretagne waar het stikt van de fantastische, laagdrempelige restaurantjes. Maar sinds die ene keer haal ik wel mijn telefoon erbij als ik niet zeker weet wat een bepaald gerecht is. Dan google ik even voor de zekerheid om te voorkomen dat ik niertjes, hersenen of zwezerik op mijn bord krijg."